

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoCsp/62/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119312741
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Jamrišková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6119312741.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD., členov senátu JUDr. Mariána Blahu a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: K. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. E. XXX, XXX XX E. - E., o zaplatenie 1.716,84 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti výroku II. rozhodnutia Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 25Csp/23/2020-140 zo dňa 1. júla 2020 takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 25Csp/23/2020-140 zo dňa 1. júla 2020 v napadnutom výroku II. **z r u š u j e**.

II. Žalovanému **n e p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.716,84 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo výroku II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vo výroku III. žalobcovi voči žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súdny úradník samostatným uznesením.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 18.06.2019, podaným v upomínacom konaní, domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 1.716,84 Eur spolu s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 1.716,84 Eur od 07.06.2019 do zaplatenia. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 19.10.2015 uzatvoril žalobca so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte, ako zmluvu uzatvorenú na diaľku (cez internetbanking), ktorou žalovanému poskytol limit povoleného prečerpania vo výške 1.500,- Eur s variabilnou úrokovou sadzbou vo výške 19,90 % ročne. Žalovaný opakovane porušil zmluvu prekročovaním povoleného prečerpania, na základe čoho žalobca pristúpil dňa 28.05.2019 k zníženiu limitu povoleného prečerpania na 0,- Eur. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy sa dostal žalovaný do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Žalobca žiadal priznať aj úrok s tým, že sadzba 28 % ročne je platná pre nepovolené prečerpanie a vyplýva z bodu 3.12 VOP v spojení s Výveskou úrokových sadzieb, časť „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ a v spojení s ustanovením § 2 písm. f) a § 18 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

3. Súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že v súlade s § 710 a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka medzi stranami sporu bola dňa 19.10.2015 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte. Aj keď zmluva bola uzavretá podľa Obchodného zákonníka, nepochybne sa jedná o spotrebiteľský vzťah a spotrebiteľskú zmluvu, keďže pri uzatváraní zmluvy žalobca vystupoval ako právnická osoba, ktorá koná v rámci svojho podnikania a žalovaný ako fyzická osoba, ktorej boli poskytnuté bankové služby a produkty na základe formulárovej zmluvy na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Súd

prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva obsahovala všetky náležitosti vyžadované v § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluvou sa žalovaný zaviazal neprekročiť výšku limitu povoleného prečerpania. Túto povinnosť žalovaný porušil a vznikol mu nepovolený debetný zostatok na účte vo výške 1.716,84 Eur. Dĺžná suma žalovaného tak predstavuje nepovolený debet na účte (nezaplatenú časť prečerpania a nezaplatené sankčné poplatky), a preto súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.716,84 Eur.

4. Súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti uplatneného nároku na zaplatenie úroku, pretože z úradnej činnosti mu je známe, že súdy už vo viacerých svojich rozhodnutiach judikovali neprijateľnosť zmluvnej podmienky uvedenej vo Všeobecných obchodných podmienkach, pričom nárok na zaplatenie 28 % úroku z nezaplatenej istiny - nepovoleného prečerpania bol rozsudkom Okresného súdu Košice zo dňa 29.11.2013 č. k. 36C/117/2013 - 55 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice č. k. 6Co/91/2014 zo dňa 24.03.2015 vyhlásený za neplatný z dôvodu jeho neprijateľnosti.

5. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodoval podľa pomeru úspechu vo veci a keďže návrhu v celom rozsahu istiny vyhovel, žalobcovi ako strane úspešnej v spore vzniklo právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. V zákonom stanovenej lehote podal žalobca proti výroku II. rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Mal za to, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu a zároveň priznal žalobcovi náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania.

7. Žalobca v odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení zamietnutia časti nároku zodpovedajúceho úroku z prekročenia obmedzil na odkaz na jedno rozhodnutie odvolacieho súdu pričom neskúmal, či v danom konaní bola za neprijateľnú vyhlásená zmluvná podmienka zodpovedajúca titulu, o ktorý opiera žalobca tento zamietnutý nárok, na základe čoho okrem iných vyvstáva aj otázka o preskúmateľnosti daného rozhodnutia, pričom žalobca má za to, že z uvedenej skutočnosti vyplýva nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia.

8. Podľa žalobcu rozhodujúcou skutočnosťou, pre ktorú zamietavý výrok neobstojí je fakt, že zamietnutý nárok neopiera žalobca len o zmluvné dojednanie, ale titulom uvedeného nároku je samotné znenie zákona. Je pritom zrejmé, že z hľadiska svojej právomoci súd nemôže vyhlásiť za neprijateľnú hypotézu právnej normy. S poukazom na § 2 písm. f) a § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch žalobca uviedol, že zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy v stanovenej lehote sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Po znížení limitu na 0,- Eur sa dlh žalovaného navyšoval z právneho titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z. z.. Aj celkom bez osobitných ustanovení Zmluvy o bežnom účte by sa prekročenie žalovaného spravovalo ustanoveniami zákona o prekročení, pričom v prípade prekročenia nemusí zmluva ako obligatórnu náležitosť obsahovať dokonca ani údaj o výške úroku. Naopak, podľa § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca ako banka zverejňuje VOP, Sadzobník poplatkov, ako i výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne, ale i historické a na každom obchodnom mieste, pričom každú zmenu banka oznamuje klientom vo výpisoch z účtu. Okrem toho bol žalovaný informovaný o svojom prekročení na účte výpismi z účtu, z ktorých jednoznačne vyplýva výška a obsah prekročenia a taktiež informáciou v Internetbankingu, v ktorom je uvedený prehľad obrátov na účte, aktuálny zostatok a ďalšie informácie o stave účtu.

9. Žalobca tak mal za to, že nárok na úrok z prekročenia je viazaný na vrátenie peňažných prostriedkov tvoriacich prekročenie v zmysle § 18 zákona č. 129/2010 Z. z. a jeho výška nemôže byť obmedzená zákonnou výškou úrokov z omeškania, keďže by nedávala zmysel ani logiku osobitná úprava v ods. písm. c) citovaného zákona, umožňujúca dohodnúť výšku tohto úroku ako zmluvného úroku. Na základe uvedeného sa v danom prípade nejedná o špecifickú zmluvnú podmienku alebo princíp zavedený žalobcom, nakoľko sa opiera o právnu úpravu. Vychádzajúc zo zásady prezumpcie znalosti zákona je len logické, že žalobca sa rozhodol upraviť v Obchodných podmienkach ustanovenia týkajúce sa zmluvného úroku pri nepovolenom debete čo najbližšie zákonnej úprave. Žalobca v odvolaní poukázal aj na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/99/2018 zo dňa 30.04.2019, Krajského súdu

v Nitre sp. zn. 5Co/197/2018 zo dňa 31.07.2019, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/130/2017 z 14.5.2018 a rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/235/2018 zo dňa 08.08.2019.

10. Dňa 12.08.2020 súd prvej inštancie doručoval žalovanému odvolanie žalobcu a vyzval ho, aby sa k nemu v lehote 10 dní vyjadril. Písomnosti boli žalovanému doručované prostredníctvom modulu elektronického doručovania a keďže poštovú zásielku s listinným rovnopisom elektronického úradného dokumentu žalovanému ako adresátovi nebolo možné dodať, podľa § 111 ods. 3 CSP v spojení s § 31a ods. 10 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci (zákon o e-Governmente) písomnosti sa považovali za doručené dňom 22.09.2020, teda dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu prvej inštancie, za ktorý sa považuje deň doručenia informácie o výsledku doručovania súdu prvej inštancie. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

11. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací vec prejednal podľa § 379, § 380 ods. 1 a § 385 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom rozsahu zrušiť.

12. Z obsahu spisu súdu prvej inštancie vyplýva, že dňa 18.06.2019 bol Okresnému súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní doručený návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa proti žalobcovi domáhal zaplata istiny vo výške 1.716,84 Eur a úroku vo výške 28 % ročne zo sumy 1.716,84 Eur od 07.06.2019 do zaplata.

13. Okresný súd Banská Bystrica výzvou zo dňa 16.07.2019 s poukazom na § 8 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. žalobcu vyzval, aby sa v lehote 5 pracovných dní odo dňa doručenia vyjadril, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka, t.j. v časti istiny vo výške 1.716,84 Eur a v časti trov konania, keďže preskúmaním návrhu žalobcu dospel k záveru, že nárok v časti úroku vo výške 28 % ročne zo sumy 1.716,84 Eur od 7.6.2019 do zaplata je v rozpore s právnymi predpismi. Súčasne žalobcu upovedomil, že v prípade, ak uvedie, že súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorá nie je v rozpore s právnymi predpismi, platí, že návrh bol vo zvyšnej časti vzatý späť a konanie sa v tejto časti zastavilo.

14. Žalobca podaním doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 23.07.2019 uviedol, že súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti uplatnenej istiny a v časti trov konania.

15. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 24.07.2019 platobný rozkaz sp. zn. 15Up/673/2019, ktorým uložil žalovanému povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi istinu 1.716,84 Eur alebo v tej istej lehote podať odpor a uložil žalovanému povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť náhradu trov konania žalobcovi vo výške 51,- Eur.

16. Výzvou zo dňa 11.03.2020 Okresný súd Banská Bystrica s poukazom na § 10 ods. 1, 2, 3 zákona č. 307/2016 Z.z. žalobcu vyzval, aby v lehote 15 dní od doručenia navrhol pokračovanie v konaní voči žalovanému na súde príslušnom na prejednanie veci podľa zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, nakoľko platobný rozkaz nebolo možné žalovanému doručiť do vlastných rúk.

17. Podaním doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 19.03.2020 žalobca súhlasil s pokračovaním v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

18. Okresný súd Banská Bystrica dňa 30.03.2020 postúpil vec Okresnému súdu Žiar nad Hronom ako príslušnému na jej prejednanie, nakoľko žalobca navrhol pokračovanie na príslušnom súde v zmysle § 10 ods. 3, resp. v zmysle § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z..

19. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, ak sa návrhom uplatňuje nárok, ktorý je sčasti v rozpore s právnymi predpismi, súd vyzve žalobcu, aby v lehote piatich pracovných dní od doručenia výzvy uviedol, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka. Ak tak žalobca urobí, platí, že vo zvyšnej časti vzal návrh späť a konanie sa v tejto časti zastavilo. O tomto následku súd strany upovedomí.

20. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z., ak platobný rozkaz nebolo možné žalovanému doručiť do vlastných rúk, súd o tom žalobcu upovedomí a vyzve ho, aby v lehote 15 dní navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

21. Podľa § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z., ak žalobca v lehote podľa odseku 1 podá návrh na pokračovanie v konaní, platobný rozkaz sa zrušuje, súd postúpi vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku a žalobcu o tom upovedomí. Ak príslušným na jej prejednanie je súd podľa § 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2016/307/20170201>>, súd žalobcu upovedomí o pokračovaní v konaní.

22. Podľa § 216 ods. 1 CSP súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu.

23. Podľa § 218 ods. 1 CSP obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. vo výroku súd rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhodne samostatne.

24. Podľa § 218 ods. 2 CSP súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahov medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

25. Predmet civilného sporového konania vymedzuje žalobca, a to pokiaľ ide o konkrétny právny vzťah, o ktorom tvrdí, že existuje a je ohrozený alebo porušený, o konkrétny nárok z tohto právneho vzťahu, ktorému žiada poskytnúť súdnu ochranu a o výšku alebo rozsah plnenia, ktoré z daného nároku žiada priznať.

26. V posudzovanej veci súdne konanie medzi žalobcom a žalovaným začalo dňa 18.06.2019 návrhom na vydanie platobného rozkazu podaným žalobcom v upomínacom konaní. Ešte pred vydaním platobného rozkazu súd v upomínacom konaní preskúmaním návrhu žalobcu dospel k záveru, že v časti úroku vo výške 28 % ročne zo sumy 1.716,84 Eur od 07.06.2019 do zaplatenia uplatňuje nárok, ktorý je v rozpore s právnymi predpismi, a preto dňa 16.07.2019 žalobcu vyzval, aby sa v lehote 5 pracovných dní od doručenia výzvy vyjadril, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka, t.j. v časti istiny vo výške 1.716,84 Eur a v časti trov konania a súčasne žalobcu upovedomil, že v prípade, ak uvedie, že súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorá nie je v rozpore s právnymi predpismi, platí, že návrh bol vo zvyšnej časti vzatý späť a konanie sa v tejto časti zastavilo.

27. Pretože žalobca podaním doručeným súdu v upomínacom konaní dňa 23.07.2019 oznámil, že súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti uplatnenej istiny a v časti trov konania, v zmysle § 8 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. platilo, že vo zvyšnej časti, t.j. v časti úroku vo výške 28 % ročne zo sumy 1.716,84 Eur od 07.06.2019 do zaplatenia, návrh bol vzatý späť a konanie sa v tejto časti zastavilo. Účinky čiastočného zastavenia konania pritom nastali ex lege bez rozhodovania súdu. Následne súd v upomínacom konaní vydal dňa 24.07.2019 platobný rozkaz sp. zn. 15Up/673/2019, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.716,84 Eur a nahradiť trovy konania v sume 51,- Eur.

28. Vydaný platobný rozkaz sp. zn. 15Up/673/2019 zo dňa 24.07.2019 nebolo možné žalovanému doručiť do vlastných rúk, preto súd u upomínacom konaní postupom podľa § 10 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. dňa 11.03.2020 žalobcu o tom upovedomil a vyzval ho, aby v lehote 15 dní navrhol pokračovanie v konaní proti žalovanému na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Pretože žalobca v určenej lehote podal návrh na pokračovanie v konaní, podľa § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. platobný rozkaz sa zrušil a súd v upomínacom konaní postúpil vec Okresnému súdu Žiar nad Hronom ako súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku. Účinky zrušenia platobného pritom opäť nastali ex lege bez rozhodovania súdu.

29. Po postúpení bola veci na Okresnom súde Žiar nad Hronom pridelená sp. zn. 25Csp/23/2020. Na Okresnom súde Žiar nad Hronom ako súde prvej inštancie teda nešlo o nové konanie medzi žalobcom a žalovaným, ale šlo o pokračovanie v konaní, ktoré medzi žalobcom a žalovaným začalo dňa 18.06.2019 v upomínacom konaní. Pretože účinky čiastočného späťvzatia návrhu (žaloby) a zastavenia konania v časti úroku vo výške 28 % ročne zo sumy 1.716,84 Eur od 07.06.2019 do zaplatenia, ktoré v upomínacom konaní ex lege nastali pred vydaním platobného rozkazu, postúpením veci nepominuli, ale naďalej zostali zachované, predmetom konania po postúpení veci bolo zaplatenie istiny vo výške 1.716,84 Eur.

30. Súd prvej inštancie však konal a rozhodoval aj o nároku žalobcu na úrok z omeškania vo výške 28 % ročne zo sumy 1.716,84 Eur od 07.06.2019 do zaplatenia a žalobu žalobcu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol, čo vyslovil vo výroku II. napadnutého rozhodnutia a čo vyplýva aj z odseku 18 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

31. Žalobca síce podľa § 139 CSP môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu a podľa § 140 ods. 1 CSP zmenou žaloby je aj návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo, z obsahu spisu súdu prvej inštancie však nevyplýva žiadny taký úkon žalobcu, ktorý by bol návrhom žalobcu na zmenu žaloby a ktorým by žalobca navrhol rozšírenie uplatneného práva tak, že okrem istiny vo výške 1.716,84 Eur sa opäť domáha aj úroku vo výške 28 % ročne zo sumy 1.716,84 Eur od 07.06.2019 do zaplatenia.

32. Základným procesným predpokladom, aby súd mohol rozhodnúť vo veci samej, je splnenie procesných podmienok. Civilný sporový poriadok upravuje aj tzv. vecné procesné podmienky, ku ktorým patrí aj existencia žaloby, resp. návrhu na začatie konania. Splnenie tejto procesnej podmienky je úzko prepojené so zákonnou požiadavkou viazanosti súdu žalobným návrhom, pričom podľa § 132 ods. 1 CSP žalobný návrh je aj zákonnou obsahovou náležitosťou žaloby.

33. Preto, ak súd prvej inštancie konal a rozhodoval aj o nároku žalobcu na úrok vo výške 28 % ročne zo sumy 1.716,84 Eur od 07.06.2019 do zaplatenia, hoci žalobca sa takéhoto plnenia už nedomáhal, šlo o vadu týkajúcu sa procesných podmienok, a to o vadu neodstrániteľnú. Sporové konanie je totiž ovládané dispozičným princípom a nedostatok dispozičného úkonu žalobcu, ktorým iniciuje sporové konanie alebo určuje, resp. rozširuje výšku alebo rozsah plnenia, ktoré žiada priznať, je neodstrániteľnou vadou konania, pretože súd nemá povinnosť žalobcu vyzývať, aby nad rámec ním uplatneného plnenia, domáhal sa aj ďalšieho plnenia, a to ani v prípade, že ide o príslušenstvo pohľadávky uplatnenej v predmetnom súdnom konaní.

34. Na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, podľa § 380 ods. 2 CSP prihladne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Preto prihladnutím na neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky, ktorým bol nedostatok dispozičného úkonu žalobcu, odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP vo výroku II. zrušiť, a to bez toho, aby v časti o zaplatenie úroku vo výške 28 % ročne zo sumy 1.716,84 Eur od 07.06.2019 do zaplatenia bola vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, keďže práve z dôvodu nedostatku dispozičného úkonu žalobcu takýto nárok predmetom konania nebol, a teda nebolo o akom nároku ďalej konať a rozhodovať.

35. Vzhľadom na dôvod, pre ktorý bolo potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušiť, odvolací súd sa nezaoberal obsahom odvolania žalobcu a ani vecnou správnosťou odvolaním napadnutého výroku rozhodnutia.

36. Ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa podľa § 396 ods. 1 CSP použijú aj na odvolacie konanie, a keďže žalovaný mal v odvolacom konaní plný úspech, podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP by bol odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol tak, že žalovanému by priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

37. „Ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.02.2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018)

38. Pretože žalovaný si v odvolacom konaní náhradu trov konania neuplatnil a ani podľa obsahu spisu mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, odvolací súd žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

39. Rozhodnutie bolo senátom odvolacieho súdu prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).